

עת"א 57551/10/17 - עדנאן עלאדין, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 57551-10-17 עלאדין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	עדנאן עלאדין,
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המבקש לאפשר לו להיפגש עם העו"ס או גורם מוסמך אחר בכלא לצורך הכנת תכנית שיקום של רש"א.

העותר טוען כי בקשתו נדחתה והוא הופנה להכין תכנית פרטית ולבקש להכניס מטפל פרטי. העותר טוען כי פנה למחלקת הרווחה בעיריית נצרת, אולם שם נמסר לו כי הם מתערבים בהכנת תכנית טיפול רק אם נעשית אליהם פנייה של רש"א או בית המשפט.

העותר טוען כי חלה חובה על רש"א לטפל בעניינו גם בהעדר תכנית טיפול. רש"א והמשיבה מעכבים את הטיפול על מנת לסכל את שחרורו המוקדם.

העותר - אסיר ביטחוני, הורשע בעבירות נגד ביטחון המדינה - תמיכה בארגון טרור ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, נדון למאסר של 3 שנים ו- 9 חודשים.

כתב התשובה

1. דין העתירה להימחק על הסף, שכן אין היא מופנית כנגד החלטה של גורם מוסמך בשב"ס. רש"א אינה יכולה להיות משיבה בהליך זה.

2. לגופו של עניין, כל עוד לא נשללה המסוכנות הנשקפת מהעותר על ידי הגורמים המוסמכים לכך לא תיבחן רש"א ולא תכין עבור העותר תכנית שיקום.

דין

עמוד 1

באשר לטענה המקדמית לסילוק התביעה על הסף, דינה של טענה זו להידחות.

סעיף 62א' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971, מגדיר "עתירה" :

"(א)אסיר רשאי להגיש לבית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו נמצא בית הסוהר בו הוא מוחזק עתירה נגד רשויות המדינה ואנשים הממלאים תפקידם על פי דין".

אין מניעה להגיש עתירה במקרים המתאימים שהמשיב לה הוא רש"א.

לגופו של עניין, דין העתירה להידחות.

רש"א איננה הגורם המוסמך להעריך מסוכנות של אסיר ביטחוני. רש"א כפופה להנחיות הביטחון ולהמלצת הגורמים הרלוונטיים.

כל עוד לא נשללה מסוכנותו של האסיר הביטחוני, רש"א איננה יכולה לבחון תכנית שיקום לאסיר.

רש"א מוסיפה ומציינת בתגובתה, שצורפה כנספח לכתב התשובה, כי העותר לא עבר כל הליך טיפולי בתוך הכלא. עובדה זו איננה מאפשרת לרש"א לבחון את התאמתו לתכנית שיקום בקהילה. היעדר מידע בסיסי אודותיו איננו מאפשר אבחון של התאמתו ומתן רצף טיפולי.

ברע"ב 3786/17 פלוני נ' היועהמ"ש (כב' השופט סולברג) נקבע :

"... זאת ועוד, אין בידי לקבל את טענת המבקש על אי הכללתו בתכנית שיקום בשל היותו אסיר ביטחוני. כפי שציין המשיב קיימות כיום אפשרויות לשילובם של אסירים ביטחוניים בפעילויות שיקום, בהתאם לבחינה פרטנית לגבי נסיבותיו של כל אסיר. המבקש לא פנה מעולם בבקשה להשתלב בתכנית טיפול או שיקום במהלך מאסרו"

פנייתו זו של האסיר הינה רק לצורך הדיון בפני ועדת השחרורים.

התנאי לשילובו של אסיר ביטחוני בשיקום הוא ככל שימצא מתאים לכך (סעיף 11ד(א) לפקודת בתי הסוהר).

לגבי אסירים ביטחוניים הונהג מבחן דו שלבי: בשלב הראשון, על האסיר לעמוד בתנאי סעיף 4(ב) לנוהל אסירים ביטחוניים - דהיינו, שינוי בולט וממשי וניתוק מגע עם ארגון עוין, וכן ניתנה בעניינו חוות דעת חיובית מטעם השב"כ או

גורם ביטחוני אחר. רק אז יוכל האסיר להיפגש לפגישת אבחון עם עו"ס הכלא.

בשלב השני, ישולב בטיפול פרטני ככל שיימצא מתאים [ראה רע"ב 555/14 סלהב - נאאל (כב' השופטת חיות)].

העותר לא פנה בבקשה להשתלב בהליך טיפולי בכלא. בהיותו אסיר ביטחוני, המסוכנות הנשקפת ממנו ברורה ומובנת.

העותר אמנם הציג מכתב בו פנה ביום 28/9/17 למפקד כלא גלבע בבקשה לביטול השיוך הארגוני. עיינתי במכתב. העותר איננו טוען לשינוי בקו מחשבתו או לזניחת הקו הרעיוני. טענתו היא שכתב האישום מייחס לו חברות בהתארגנות איזוטרית - התארגנות מקומית חסרת שיוך ספציפי שהתפוגגה עם מעצרו של חברי ההתארגנות וכי מדובר בהתארגנות שלא יכולה להוות בסיס לשיוך ארגוני כלשהו ועל כן ביקש לבטל כל שיוך ארגוני.

האסיר לא טען כי עתר בנושא זה לבית המשפט בבקשה לביטול השיוך הארגוני.

בנסיבות אלה, אין מקום להכנת תכנית רש"א עבורו.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.